

മഞ്ഞക്കുടുംബം

പ്രൊഫ. എ. ഐ. എ. ഐ.

മഞ്ഞക്കിളികൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, എം.എ.
ഇടപ്പള്ളി.

PUBLISHERS:
THE MANGALODAYAM LTD.,
TRICHUR.

KATTOOKAREN BOOK STALL
BROADWAY, ERNAKULAM.

All rights reserved by
Mrs. SREEDEVI CHANGAMPUZHA
"Sree Devi Mandiram"
EDAPPALLY.
(N. Travancore)

Price :
Rupee One.

Printed at
The Mangalodayam Press,
Trichur.

കവിതകൾ

1. പ്രാർത്ഥന
2. പഷുഗിരി
3. ഏകാഭിവാഷം
4. അരിപ്പിറാവ്
5. ലോകം
6. യോദ്ധാവിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ
7. മനുഷ്യനേസ്സ
8. പാതിരാച്ചന്ദ്രൻ
9. പ്രേമസിന്ധു
10. ആരാധകൻ
11. മോഹിനി
12. വഞ്ചകി
13. മരിച്ചിട്ട്
14. അശ്വാശനം
15. മാവിന്റെ മുഖിൽ
16. രാഗനൈരരാഗ്യം
17. അപേക്ഷ
18. സല്പാസം
19. അജ്ഞാതപ്രണയം
20. എന്റെ പ്രേമം
21. എന്റെ ഹൃദയം
22. കരുവിക്കുഞ്ഞിനോടു്
23. ഹൃദയപൂജം
24. വാദ്യം വന്നാൽ
25. അറിയുന്നതെങ്ങനെ?
26. വർഷാഗമം
27. കാട്ടുവാത്തിന്റെ കരച്ചിൽ

28. ഏകാന്തവാചി
29. ഫിമസ്താനം
30. ശങ്ക തോന്നിടം
31. കാത്തിരിക്കാതെ
32. കൈതാനത്തിൽ
33. ഫലിക്കാത്ത ആശ
34. കെട്ടുപിണഞ്ഞ ചിന്തകൾ
35. ഗുഡശപഥം
36. ഉഷസ്സിൽ
37. അല്ല
38. വെറുപ്പ്
39. ബകദോഭനത്താൽ
40. ദ്രവിപ്പ ചിത്തം
41. എന്റെ കൈയറുകൾ
42. ശുചീകരണം
43. ലി ലിൻഗ്
44. ലി ഹൃ - ജ്ഞൻ
45. വെള്ളപ്പൊക്കം
46. പുതിയ ധാന്യം
47. മധുരചിത്രങ്ങളിൽ
48. പർവ്വതാരോഹണവേളയിൽ
49. കപ്പലിൽ
50. ഒരു വിലാപം

പ്രാർത്ഥന

മംഗളം 'നിപ്പുണ്' സിംഹം -

സനമേ, ജയിക്ക നീ

ഞങ്ങൾതൻ പുരാതന -

രാജ്യത്തിൻ നടുത്തുണേ!

ഇനിയും ചിരകാല -

മിതുപോലല്ലുപോലു -

മിടരാ,തിളകാതെ,

വെൽക വെൽക നീ മേന്മേൽ! -

കേവലമിതുമാത്ര -

മാകാവൂ ശേഷിച്ചൊരൻ

ജീവിതത്തിലും, ഹാ, മൽ -

പ്രാർത്ഥന, ഗേവാനേ!!

—മെയ് ജി ഒന്നാം.

പുഷ്പഗിരി

ഏങ്ങുപോകിലും

പൂവണിച്ചെണ്ടുകൾ
തിങ്ങിനില്പത-

ല്ലാതെ മറൊന്നുമേ

ലേശമെങ്കിലും

കാണാതിരിക്കുകിൽ
“യോഗിനോമല”-

യാണതെന്നോക്കുവിൻ!

—അജ്ഞാതനാഥാ.

ഏകാഭിലാഷം

വിഷ്ണുപദത്തിലേയ്ക്കു നസ്സിലങ്ങനെ
കുണ്ഠിപ്പുരുതു പറന്നുയരുന്നപോൽ
നിന്ദാമാമെന്നിനും മീതെയായ് 'നിപ്പുണ്'ന്റെ
വന്ദ്യമഹിമ വിലസട്ടെ മേൽക്കുമേൽ!

എന്നുമേ നൂനമീയാശയൊന്നല്ലാതെ
മന്നിതിൽ ഞങ്ങൾക്കു മററില്ലൊരാൾ.

—ഹിറോ ഹിറോ.

അരിപ്പിറാവ്

പാദങ്ങൾ തത്തിപ്പറമ്പിലെങ്ങും
പാറിനടക്കുമരിപ്പിറാവേ!

പാവത്തം തോന്നിപ്പോം മാതിരിയിൽ
പാരം ചടച്ചോരരിപ്പിറാവേ!

ഉള്ളലിയും മാറുഴന്നുപോകും
തള്ളയില്ലാത്തോരരിപ്പിറാവേ!

വാ, വാ, നീയെൻകുഞ്ഞരിപ്പിറാവേ!

വാ, വാ, നീയെൻപൊന്നരിപ്പിറാവേ!

നമ്മൾക്കൊരുമിച്ചിരുന്നിവിടെ
നമ്മുമധുരമായ്ക്കേളിയാടാം!

—അമ്മൊതനാമാ.

ലോകം

പേമാരി വാരിക്കോരി-

ചൊരിയുന്നേരം, സൈപരം
താമസിക്കുവാൻ തക്ക

താവളം, സ്വപ്നം നേരം—

അതുതാനീ നാം വാഴ്-

മുലകൾ—ഞൊടിക്കുക

സൂരിയപ്പൂക്കും ചൊൽവു

യാത്ര നാം നമോവാകം!

—സോനി.

യോദ്ധാവിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ

ഉൾച്ചാവുയണെരി-

ഞ്ഞുജപലിച്ചീടമ-

ഗ്രീഷ്മത്തിലെത്തളിർ-

പ്പുൽക്കൊടിച്ചാത്തുപോൽ,

വേരറു വീഴുന്നു,

വാടുന്നു, മായുന്നു

പോരാളിവീരന്റെ

പൊന്നിൻകിനാവുകൾ!

നീരിൽ വരച്ച

വരകളായ്ത്തിരുന്നു

പാരിലവനാൻ

പേരും പെരുമയും!!.....

— അജ്ഞാതനാമാ.

മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ്

അല്ലാ—മാനവനെന്നെക്കുറിച്ചു പറയാ-
നാണെങ്കിൽ,ലാക്കായിട്ടും
ചൊല്ലിടാൻ, പിഴ പറ്റിടാ,തുലകിലി-
ന്നെന്നതവൻതന്നെ?
ചൊല്ലാമെന്നു പുരാതനതപമെഴുമി-
ഗ്രാമത്തിൽ മാറാം പൊ-
തല്ലീ, പെയ്യുവതി,നന്തേ പരിമളം
പൂവിട്ട തൈച്ചെമ്പകം?

—സുരയ്ക്കി.

പാതിരാച്ചന്ദ്രൻ

പൊങ്ങിവളരും

പയിൻമരച്ചാത്തുകൾ
തിങ്ങമിക്കാടിനു പിന്നിൽ;

പാതിരാപ്പേമാരി

മുക്കിക്കുളിപ്പിച്ച
പച്ചിലച്ചാത്തിൻ പഴുതിൽ;

ഭഗ്ഗമാകുന്നിതിഴഞ്ഞിഴ-

ഞ്ഞത്തുന്ന
വശ്യസുധാകരബിംബം!

— അജ്ഞാതനാഥം.

പ്രേമസിന്ധു

‘യുഗ’സരിത്തിലെത്തരംഗമാലയി-
ലൊരു വെറും കൊച്ചുകൊതുവുതോണിയിൽ,
അമരം കൈവിട്ട ചകിതനായ്,ത്തനി-
ച്ചതാ ഗമിപ്പിതൊരവശനാവികൻ!
അതുവിധം, കഷ്ടം, പ്രണയസിന്ധുവാ-
നലയടിച്ചിങ്ങു കിടപ്പിതെന്നിൽ!
അസീമമാമതിൻ വിശാലതയ്ക്കുക-
ത്തമന്നിടുന്നുണ്ടെന്നഭയസൈകതം.
അറിവതില്ല ഞാനെവിടെയാണതെ-
ന്നതെന്നിങ്ങു നാലകന്നൊഴിയുവാൻ!
ഗളീസോഗരമിതിൻ സ്വഭാവവും
ഗഹനമാമൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂട മേ!!....

—സോനേ യോഷിററാഡ.

ആരാധകൻ

മാരിയകുലവിൻ, മാരിയകുലവിൻ
മാരിയകുലവിൻ കൂട്ടുകാരേ!
അഞ്ചലിചെയ്തിടങ്ങാറയ്ക്കിരുന്നു ഞാ-
നന്തിയാവോളമിത്താരുകളെ!!

—അജ്ഞാതനാമാ.

മോഹിനി

“കാണൂ ഞാൻ പാട”ത്തിരച്ചാത്തൊഴുകുന്ന
“കാൺകെ ഞാൻ പൂഞ്ചോല” ലാലസിപ്പ്!—
ചേണാന്റെൻകണ്ണിനാ ലാവണ്യലക്ഷ്മിയെ—
ക്കാണാൻ കഴിയുകില്ലെന്നിരിക്കിൽ,
സന്തതം പിന്നെയവളെക്കൊതിക്കുവ—
തെന്തിനാണയ്യോ, ഞാനിത്രമാത്രം?

—മുനാഗൻ കനാസുകെ.

വഞ്ചകി

“വന്മിടാമൊരാനിമേഷത്തി-

നുള്ളിൽ ഞാൻ!”—

എന്നവൾ ചൊന്നതു മൂലം;

കൊയ്ക്കാരുനീണ്ട

മാസം മുഴുവനും

മുറയ്ക്കു കാത്തു ഞാൻ നിന്നു!—

കാലത്തു നേരത്തു

ചന്ദ്രനുദിക്കുന്ന

കാലംവരെ, കാത്തു നിന്നു!!—

—സോബേയ് മോഷി.

മരിച്ചിട്ട്

ദൂരവസാനയാത്രയെൻ ഭവനത്തോ—
ടോതി ഞാ—

നവനിയിൽനിന്നും മറഞ്ഞാൽ—
മരണാസിതാംബരം മറയിട്ട
മജ്ജന്ധം

മണലിലടിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ—
തിരികൊളുത്താൻപോലുമായില്ലാ—
തെൻഗൃഹം

തിമിരത്തിലാണ്ടു കിടന്നാൽ—
പനയോലമേഞ്ഞൊരൻ നിലയത്തിൻ—
നികടത്തിൽ

പരിലസിക്കുന്ന തൈമാവേ,
മധുമാസമണയുമ്പോൾ മണൽമുറം
ഞൊരുനാളും

മലരിടാൻ നീ മറക്കൊല്ലേ!!.....

—സുഗാവര മി.ച്ചിസാനെ.

അശ്വാരൂപം

ആ മലയിൽപ്പുല്ലുചെത്തി
നിന്നിടുന്ന ബാലാ
അരുതു ചെത്തരുതവിടെ നി-
ന്നേവ,മവിടെ നിൽക്കുമ്പ്പുൽകൾ.
ഏറ്റമനേൻ ജീവനാഥ -
നരസമിങ്ങത്തുഃ
ഭദ്രമദ്രിയിലെത്തുണാവലി
മുററിനിൽക്കണമെങ്ങും.
നീളെ നീളെക്കണ്കളിക്ക
നിൽക്കണമതെങ്ങും
നിജനിരവമതുരഗകത്തിനൊ -
രമൃതഭക്ഷണമാകാൻ!

—കോക്കിനോമോട്ടോ
നോ ഹിറോറുമാറോ.

മാവിന്റെ മുമ്പിൽ

നിയതമവിടത്തിലാ -

കുൽപ്പരച്ചാത്തിന്റെ
നികടഭൂമി നിൽക്കുന്ന

തുംഗമാകുമ്പോൾ,
കുസുമിതസുശീഷ്ണ -

സ്നേഹനാമ നിൻനേക്കു
കുതുകഭരമോടു ഞാൻ

നോക്കുന്ന വേളയിൽ
മനസി മമ തോന്നുന്നു,

ഓ, പൂർവ്വകന്മാരെ
മഹിയിൽ, മമ മുന്നിൽ ഞാൻ
കാണുന്ന മാതിരി!

—ഓ കൃഷ്ണ-

രാഗനൈരാശ്വം

ഭൂതലത്തികലെൻ വാഴുതൊട്ടിന്നിമേൽ
ജാതരാം മന്ത്രിരിലാർക്കുമാർക്കും,
പെൺകൊടിമാരെയിണക്കി, യനരാഗ-
മങ്കുരിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാഴ്കും,
ഞാനാശ്രയിച്ചമട്ടുള്ളൊന്നൊരിക്കലും
പൂണുവാൻ ദുർച്ചിധി കൈപരൊല്ലേ!

—കോക്കിനോമോട്ടോ
നോ ഹിറോമാരോ.

അപേക്ഷ

വൃദ്ധോലയരൂക്കു നന്മത്താണെൻ
സഹോദരൻ മെയിലണിഞ്ഞ വസ്ത്രം
വീടത്തിടങ്ങാനവ,നാകയാൽ നീ
വീശായ്ക്കു കാരോ ബഹുശക്തിയായി!

—സുകാനോ യേ പ്രഭി.

സല്യാപം

‘ഇനാമി’ മൈതാനതലത്തിൽ മുറും
വനാളി വെള്ളിപ്പഴയ കുൽ മുക്കി,
അനല്പഭ സ്സാൻ സുധാശു വിണ്ണി-
ലണഞ്ഞൊരി രാത്രിയിലാത്തമോദം;

വരസ്തരം പ്രേമരസം വകുന്ന്
വരശ്ശതം നമുവചസ്സ ചൊന്നും,
പുരസ്കൃതത്തിങ്ങനെ കൂടുകല്പി
വരാംഗി, രാഗാർഹദന്തർ നമ്മൾ?... ..

—അജ്ഞാതനാമാ.

അജ്ഞാതപ്രണയം

ഉത്തമോവ്യയനയന്നെങ്ങുമുലാവുമ -
ഗ്രീഷ്മപ്രതപ്തമാം മൈതാനഭൂമിയിൽ,
വല്ലിപ്പടർപ്പുകൾക്കുള്ളിൽ വളരമ -
ചെപ്പുക്കുളിർച്ചെങ്ങിനീർമലരപ്പോൽ,
അത്രയ്ക്കു നശോച്യമാമൊരു വസ്തുവാ -
ണജ്ഞാതമാകും പ്രണയമെന്നോക്കുവിൻ!

— സുകാനോ യേ പ്രഭീ.

ദൂരെ, പ്രരിഷ്കാരം തൊട്ടുതേച്ചിട്ടില്ലാ -
ത്തിരാജ്യത്തേവം, കടൽക്കരയിൽ,
മുക്കുവന്മാർതൻ വലക്കയർക്കെട്ടുകൾ
മുക്കിയലമ്പിത്തൊട്ടുതുകെട്ടി,
ഏകനായ്ക്കാലം കഴിക്കുവാൻ യോഗമു -
ണ്ടാകുമെന്നയ്യോ ഞാനോത്തിരുനോ?

— കാനോ നോ തക്കാമുരാ.

എന്റെ പ്രേമം

ദുർഗ്ഗമാദിയിൽ ഗുഡ്മായ്നില്ക്കും
ശബ്ദരാശിപോലാണു മൽപ്രേമം
എത്ര മുറിഞ്ഞു ചുയന്നാലെ
നിത്തിരെയുമറിയുകില്ലാതും!

—കാനോ നോ യോജിതി.

എന്റെ ഹൃദയം

“എത്ര സുന്ദരനല്ലോ!” നീവിധം -
മുദ്രസം ചിന്തചെയ്യുമെൻ മാനസം,
അതെന്തു മുന്നോട്ടിപ്പോയ്ക്കിട്ടിട്ടും
പാഞ്ഞുപോകുമൊരു നദിപോലെയാം;
എത്രയെത്ര ചിറകെട്ടു തീർക്കിലെ -
ഞാനൊക്കെയും തച്ചുടച്ചു മുന്നോട്ടു പോം!

— സുകാനോ യേ പ്രഭു.

കുരുവിക്കുഞ്ഞിനോട്

കുലിതരസം പാറി-
പ്രാണമെന്നെൻ
മലരുകളിൽത്തണുന്നൊ-
രീച്ചുകളേ,
അയി, കുരുവിക്കുഞ്ഞേ, നീ-
മത്സ്യമുത്തേ
ദൈവിയലുകിങ്ങനെ
തിന്നരുതേ!

— ബാഷോ.

ഏയ്യപ്പച്ചം

പുറമേ നോക്കുകിൽ ചിഹ്ന-
മൊരു ലേശവുമെന്നിയേ
കരിയും വസ്തുവീ മണിൽ
നരൻതൻ ചിത്തപ്പച്ചമാം!

—കാനോ നോ യോമാച്ചി.

വാലുകൂം വന്നാൽ

കേൾക്കണം വരുന്നുണ്ടു
വാലുകൂമെ, നെന്നാലൊ -
രാൾക്കുടൻ മുറിവാതിൽ
ഭദ്രമായ്ത്തട്ടിപ്പൂട്ടി,
ഇരിക്കാ, മനോപയിച്ചാൽ
വീട്ടിലില്ലിപ്പോഴെന്നാ -
യുരയ്ക്കാ, മേവം കാണാ -
തിരിക്കാ, മെല്ലാമൊക്കോ!

— അജ്ഞാതനാമാ.

പഴയൊരപ്പടനിലമഴകിൽവീണ്ടും
പലപ്പൂക്കൾ പസന്തത്തിലണഞ്ഞു നിൽപ്പു.
ഇരുപതിനായിരം രണകശലർ
നിരുപമപരാക്രമമിയന്ന യോധർ,
ഒരുമിച്ചുനോമനിച്ച് മധുരസപ്തം
ശരിയതു മുഴുവനും മണ്ണടിഞ്ഞു.
അവരിന്നില്ലവരുടെ കിനാവിലല്ല-
മവശേഷിച്ചിരിപ്പതീപ്പൂക്കൾമാത്രം!

—ബാക്കോ.

അറിയുന്നതെങ്ങനെ?

കേൾക്കാൻ കൊതിച്ചുപോമട്ടിൽ—ഏവം
രാപ്പാടി പടരിരുകൽ,

പെയ്ലുരു മഞ്ഞുകൊത—റിൽക്കും
ശൈലാവകീണ്ണമിഗ്രാമം,

എമ്മട്ടരിയം വസന്തം—ഇങ്ങ
വന്നല്ലസിക്കുമുദന്തം?

—നകാശുകാസ.

വർണനാമം

'സു'ജ്ഞാതീയത്തമമുപി-ിച്ച
മോഷ്ടേല്ലാകൾ മുറിയും മുറിയും,
ചേലിയന്നതിൻ ചാത്തിൽ മറഞ്ഞു
ലാലസിക്കുമെൻ വീടിതിൽപോലും,
ഇന്നൊടുവി,ലിതാ, വിഴയെന്തു
വന്നുചേൻ കൊട്ടം ശീതകാലം!

—മിനാ മോട്ടോ നോ ഷിഗേയുക്കി.

അതിലേ പോകുന്നേരം -

ഞെൽപ്രതിബിംബം നോക്കി -
യവിടെ, കണ്ണാടിതൻമുന്നിൽ
ഞാൻ നിന്നേനല്ല.

ഛാ, കഷ്ടം! പരിചയ -

മില്ലല്ലോ വയോധിക -
നേകനാ, ഞൊരു മന്ത്രിൻ
തോന്നിപ്പോയെന്നിങ്ങേവം!

—കോക്കിനോട്ടം മോട്ടോ
നോ ഹിറോ മാറോ.

കാട്ടുവാത്തിന്റെ കരച്ചിൽ

അവിടെയുദധിയിങ്കൽച്ചെന്നുപറാനസംഖ്യം
ലവണസരണിയിങ്കൽക്കൂടിയെൻ തോണി പോകെ,
ചെവികളിലണയുന്ന നേത്തുനേ,ത്താട്ടുമായി-
ട്ടവിടമധിപസിക്കും കാട്ടുവാത്തിൻ വിലാപം.

—സായ്ഗ്വോ ഹോഷി.

ഏകാന്തവാപി

ലോകാരംഭമുതൽത്തന്നെ നന്നായെന്നുപോ-
ലേകാന്തവാപിയെന്നല്ലസ്പഷ്ടം.

ഇല്ലാത്തതുകുമൊഴുതും—യാതൊന്നും
മില്ല. താക്കമാം ഭദ്രമായി!

മനമിടയ്ക്കൊരിക്കലുമൊ, കൊച്ചു-
മണ്ഡുകമൊന്നതിൽ ചാടിയില്ല.

—ബാഷോ.

ഹിമസ്താനം

ഏമ്പൊന്നുനജത്തിക്കായ് മകൾക്കൊമ്പിലെ-
ച്ചെമ്പകപ്പൂക്കൾ പഠിച്ചെടുക്കേ,

താഴത്തെച്ചിലുകൾ ചാഞ്ഞുലഞ്ഞങ്ങനെ
വീഴുന്ന മഞ്ഞുനീത്തുള്ളികളാൽ,

മുങ്ങിക്കുളിച്ചിതടിമുടി, ഞാൻ, തണ-
ത്തംഗങ്ങളെല്ലാം വിറച്ചുനൽപ്പൂ!

—കോക്കിനോ മോട്ടോ
നോഹിറോ മാറോ.

ശങ്ക തോന്നിടാ

ചികിടേ മോദപൂർവ്വം നീ
തുകും നാദം ശ്രവിക്കവേ,
ചാകും നീയുടനെന്നാകും
ലോകത്തിൽ ശങ്ക തോന്നിടാ.

—ബാഷോ.

എന്റെ കൗശലം

അല്ലിപ്പിടിപ്പുപാതിൽക്കലത്തുവാൻ
വല്ലതും സൂത്രമൊന്നൊതെടുപ്പൂ?

“ചേലിൽ മുളകുളാൽ മുററത്തു നിമ്മിച്ച
വേലി ഞാൻ ചെന്നൊന്നു നോക്കിടട്ടേ!”

ഏവം കുമിളച്ചുഴന്നേറു ഞാനകണ്-
ഭൂവിലേയ്ക്കേ കയയാഗമിച്ചു.

ഞാനേവം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചതെന്നാലെൻ
പ്രാണേശനെക്കാണാനായിരുന്ന!

—യാക്കാമോച്ചി.

പ്രഭാതത്തിൽ

മധുരതരസപ്തശതത്തിൽനിന്നും
മണിനിറമെന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി,
അതിനൊടിചേർന്നു ഞാൻ പത്തു വട്ടം-
മഖിലേശനാമം സ്തുതിച്ചു ചൊല്ലി!

—സായ്ശ്വം—ഹോഷി.

അനുഭവം

ഇലപൊഴിയും കാലത്തി-

ലെമ്മട്ടിലൊററയ്ക്കാ

മല കയറാനൊക്കും

നിനക്കു?—ചൊല്ലൂ!

കരുണമെന്നിവർനാ-

മൊരുമിച്ചു പോയിട്ടും

പെരുതു പണിയെന്നു

നാം കണ്ടതല്ലേ?

—ദോഷമാക്കു രാജകുമാരി.

പുകച്ചുരുളുകൾ

“നാവാ”തീരേ ലവണഭംഗനാധീനം-

കുണ്ഡങ്ങൾ ചിന്നി-

ത്താവും ധൂമച്ചുരുളുകൾ ഉയർന്നു-

സന്ധ്യാഗമത്തിൽ,

അവുമട്ടിൽത്തൂനി കിലുമിഴഞ്ഞപ്പ-

റം ചെന്നുപററാ-

നാവാതങ്ങിങ്ങുഴരിയഴകാൻദ്രി-

യിൽത്തങ്ങിനിൽപ്പൂ!

—ഹിരോക്കിനോ കോ—കാക്കിമ.

ഓർത്തിരിക്കാതെ

പമികർ നടന്നു കടന്നുപോകും
വരിചിയലുന്നോരക്കാഴ്ച കാണാൻ
വഴിവക്കിൽ നിൽക്കും കുറുകുവല്ലി
വഴിയും രസത്തോടൊന്നെത്തിനോക്കി.
കഴിവെ, നന്മതിലേ കടന്നുപോയ
കഴുതയതിനെ വയറ്റിലാക്കി.

—ബാഷോ.

മൈതാനത്തിൽ

കാസുഗാമൈതാനഭൂവിലുയർന്നതാ
കാണുന്നു നീളെപ്പുകച്ചുരുൾച്ചാത്തുകൾ,
ശീലചൈത്രാകിതമൈതാനവീഥിയിൽ -
ച്ചേലിൽപ്പെട്ടിട്ടു ഹരീതകത്തയ്യുകൾ,
ഇല്ല മേ സംശയം, നാരിമാർ പോയ്പ്പരി-
ച്ചെല്ലാമെടുത്തു പചിക്കുകയാകണം!

—കോക്കിനോ മോട്ടോ
നോ ഹിറോ മാറോ.

ഫലിക്കാത്ത ആൾ

കൊണ്ടാടി നമ്മളൊരുമിച്ചൊരു പൊൻകിനാവിൽ
കണ്ടെത്തുമെന്നു കരളിൽ കൊതിയാൻ മൂലം,
ഇണ്ടൽപ്പെടാനുമിടയായിത്തുറക്കുമെന്നൊ-
ന്നുണ്ടായിടാതെ നിശ്ശാൻ, സഖി, തള്ളിനീക്കി!

— അജ്ഞാതനാഥ.

കെട്ടുപിണഞ്ഞ ചിന്തകൾ

മുന്നികലാ നിമ്ബരാഗമെന്നും
നിന്നിടുമെന്നെങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കാം?
കനായ്പ്പിണഞ്ഞൻ മുടിപോലെയിന്നു
ചിന്നിക്കിടപ്പു, മമ ചിന്തയെല്ലാം!

—മോറിക്കാവ പ്രഭി.

ഗുഡശപഥം

ഈ വിശ്വം വേണ്ടെന്നീക്കീനിമേഷത്തിലെൻ
ജീവിതശുദ്ധി പൊട്ടിയെങ്കിൽ!—

എൻകരൾക്കാമ്പിൻ നിഗുഡശപഥമൊ—
നെന്നി,ലനുകൂലമായ് മേവിയേനേ!

—ശോഭ രാജകുമാരി.

ഉഷ്ണിയിൽ

കുതിർനിരകളുണ്ടനെ പാകിപ്പാകി-
ക്കനകലസൽക്കാല്യമണഞ്ഞിടുമ്പോൾ,
തുകിലണിവാൻശ്യാന്യം നമ്മൾ ചെയ്യും
തൂണയതമോ, ചിന്തിക്കിലെത്ര കഷ്ടം!

—അജ്ഞാതനാഥ.

അല്ല

യാഥാർത്ഥ്യമൊന്നും യഥാർത്ഥമല്ലെന്നുള്ള
ബോധമെനിക്കു ശരിക്കുമുണ്ടാകയാൽ,
സ്വപ്നങ്ങൾ പിന്നെയൊന്നെന്നമ്മട്ടത്തേവിധം
സ്വപ്നങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു ഞാൻ?

—സായ്ഗ്രോ ഫോഷി.

വെപ്പ്

പകൽ വേഗം പോക-

മറിയാമെന്നിരിക്കട്ടെ

പകരമാ നിശ വീണ്ടും

വന്നുചേരും....

എന്നാലുമെത്ര വെറു-

ക്കുന്നു പോകുവാ-

നെന്നോടുകൂടി-

മുഷ്സിനെ ഞാൻ!

—ഏകീവാരാനോ മിച്ചിനോബു.

ബകരോദനത്താൽ

ചോരയും വയലിൽ വരമ്പിൽ നിയതം
ധ്യാനത്തിൽ നിർമ്മഗ്നനാ-
യാരാൽക്കണ്ണമടച്ചിരുന്നിടുവാ-
ക്കൊക്കൊന്നു കേണിടവേ;
പാരം ഭീതിയിൽ മറു പക്ഷികളുമോ
ഞെട്ടിത്തൊറിച്ചൊക്കെയും
തീരത്തൊത്തതയാൻ മട്ടു നിതരാം
വഷിപ്പു ഭീനസ്ഥനം!

—അജ്ഞാതനാഥ.

ദ്രവിപ്പ ചിത്തം

അസ്സൈരഭാർമാം ചെമ്പകച്ചോട്ടിലെ-
 ത്തസ്സവം ഞങ്ങളുന്നാസിച്ചിട്ടു!
 ആ മധുരസ്മൃതിയോരോന്നുണഞ്ഞു മൽ-
 പ്രേമാർചിത്തം തൃപ്പിച്ചുനിൽക്കേ;
 അച്ചെമ്പകത്തോടു ചോദിച്ചുപോയി ഞാ-
 നച്ചാരുഗാത്രീതൻ വർത്തമാനം!
 കാതുന്നതെന്തു ഞാൻ?...ഹാ, കഷ്ടം, വാസന്ത-
 ശീതേന്ദുബിംബം.... ദ്രവിപ്പ ചിത്തം!

—ഐജിവാദ ഇതയ് താക്കാ.

എന്റെ കൈയറകൾ

ആരും കണ്ടെത്തിടാതാരുമറിഞ്ഞിടാ-
താരാലാ വാരാശിതൻപരപ്പിൽ,
കേവലം ശാന്തമായ് വേലിയേറ്റം വിട്ടു
മേവുമ്പോൾപോലും ജലാന്തരത്തിൽ
താണകിടക്കുമൊരു കൊടുംകാറ്റുവോ-
ലാണു ഞാൻ ചാത്തുമെൻ കൈയറകൾ.

കററ നിമേഷത്തിലെങ്കിലും, ഹാ, ജലം
വററിയതൊട്ടുമുണങ്ങുകില്ല!

—സാനുകി പ്രഭി.

ശുചീകരണം

ആവതും വേഗം തുടച്ചുയായി-
ട്ടാവതിക്കും ഹിമധാരകളേ,
ഓ, ശുചിയാക്കിട്ടത്രയേറെ-
ക്ലേശം പുരണ്ടൊരിജീവിതം ഞാൻ!

—ബാഷോ.

ലി ലിൻഗ്

പതിനായിരം കാതം മണൽക്കാടു താണ്ടി-
പ്പതാതെ, തളരാതെയിവിടെ ഞാനെത്തി!
പരിചിലെൻതമ്പുരാണെജ്ജയമാല ചാർത്തി-
പ്പലഹ്ലണപ്പരിഷയെപ്പറപ്പിക്കാൻവേണ്ടി!
വഴിയില്ല പോകാനിനിചൊരി മണ്ണുമുറി
വഴിത്താര മുഴുവനും വഷളായിപ്പോയി!
കുരുപോലെന്നമ്പും വാളും നൂറുനൂറ്റാണ്ടായി
വീരവിലെൻ സേനകളും വീടുകളിൽ പറ്റി!
ഞാനില്ല വരുന്നില്ലെൻ ഖ്യാതിയൊക്കെപ്പോയി
ഞാനില്ല വരുന്നില്ലെൻ ഖ്യാതിയൊക്കെപ്പോയി!

*

*

*

*

എന്നമ്മ മരിച്ചിട്ടിന്നേറെ നാളായി
 ഇന്നെന്റെ വീട്ടിലോ ഞാനേകനായി
 എന്നോമൽത്തമ്പുരാനൊരാൾ പാസമേകാൻ
 ചെന്നാലൊക്കുമെന്നോക്കുകൊതിയുണ്ടുപോകാൻ
 എന്നാലെമ്മട്ടിലൊന്നു പോകുവാൻ കഴിയും
 എന്നെന്നമിനിത്തന്നിച്ചിവിടെ ഞാൻ കഴിയും!

[ലി ലിൻഗ, സുവു—ഇവർ രണ്ടുപേരും ഹുണന്മാരുടെ രാജ്യ
 ത്തിൽ തടവുകാരായിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതു കൊല്ല
 ത്തിനുശേഷം സുവു വിമുക്തനായി. ലി ലിൻഗ് അയാളോടൊന്നിച്ചു
 തിരിച്ചുപോവുകയില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അ
 യാർ എഴുന്നേറ്റു നൃത്തം ചെയ്യുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പാടി.]

ലി ഫ്യൂ - ജെൻ

കഷ്ടം, നിലച്ചുകഴിഞ്ഞിതെന്നോമലിൻ
പട്ടാംബരസപരചഞ്ചലവീ ചികൾ!
അപ്പസ്തികശിലാനിർമ്മിതോജപല-
സപപ്പരമാന്തയിൽ മുറുന്നു ധൂളികൾ
നിശ്ചലമായിത്തണുത്തുപായ്ത്തനപിതൻ
നിശ്ശൂന്യമായ്ത്തീൻ പൂമച്ചുഖിലവും!
വാതിൽക്കലൊക്കെയും കുന്നുകൂടീടുന്നു
വാടിക്കൊഴിഞ്ഞൊരണക്കിലച്ചാത്തുകൾ!
പ്രേമാത്മകാശാവശനായനാരത-
മാ മനോജ്ഞാംഗിയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിടും,
കേണ വാഴുന്ന ഞാൻ ശാന്തിയിലെമ്മട്ടി-
ലാനയിച്ചീടമെൻ സന്തപ്തമാനസം?

[മേൽപ്രസ്താവിച്ച കവിത, തന്റെ പ്രിയതമയായ ലി ഫ്യൂ - ജെൻ മരിച്ചപ്പോൾ വൃ.ടി എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. സങ്കടം സഹിക്കാൻ സാധിക്കാതെ അദ്ദേഹം ചൈനയിലെല്ലായിടങ്ങളിലുമുള്ള വിചാരനാ

രെ (Wizards) ആളിയച്ചു വരുത്തി. കരിച്ചുപോയ പതിയുടെ ആത്മാവുമായി ഇടപെടാൻ സാധിക്കുമോ? അവർ തന്നെ ആക്കിത്തീർക്കുകയെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശം. ഒടുവിൽ അവരിലൊരാൾ രാജ്ഞിയുടെ രൂപം കരുതവാനിറങ്ങിപ്പോയി ഉയർന്നുനിൽക്കുമോ? നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തു. ചക്രവർത്തി ഇങ്ങനെ വിലപിച്ചു

സദ്രസം മുന്നിൽ വന്നുനിൽക്കും നീ
 സത്യമോ, വെറും മിഥ്യയോ?
 നിന്നുനിലേവമെമ്മട്ടാകിലും
 നിന്നെയും നോക്കി നിൽപ്പു ഞാൻ!
 ലോലമാമൊരു പട്ടുസാരിതൻ
 ചാലനസ്ഥനവീചികൾ
 വന്നെന്നയുന്നു മന്ദമന്ദമെൻ
 കണ്ണയശതലോമലേ!
 ഏത്രയെത്ര പതുക്കെയാണു നീ-
 യെത്തിടുന്നതെന്നോമനേ!

വെള്ളപ്പൊക്കം

പുറിച്ചുരുണ്ടുരുണ്ടു കോടക്കാർ മുറുമുറി-
പ്പൊം നിലച്ച മഴയിററിയിററി!

മുറുമുഷ്ടാശകളും മേൽക്കുമേൽ മണിമണി-
ക്കരാരക്കുററിരുട്ടെങ്ങും തിങ്ങി വിങ്ങി!

കപ്പനിരപ്പിയന്ന ഭൂമിക, ഉിരച്ചാത്തു
തപ്പിപ്പുളഞ്ഞൊഴുകും വൻപുഴയും!—

മുന്തിരിച്ചാറുണ്ടെ, നിക്കെന്നുനിൽ പതഞ്ഞന-
ന്നുന്തിരിച്ചാറുണ്ടെന്നിക്കെൻറ മുനിൽ!

മന്ദിരത്തിൻ കിഴക്കേ ജാലകസമീപത്തിൽ
മന്ദിതചേഷ്ടനായി കുടിച്ചിരിപ്പു.

അത്യന്തം കൊതിപ്പുണ്ടെൻതോഴരെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
സദ്രസമോരോന്നോത്തു സമുല്ലസിപ്പു!

എങ്കിലും, വരുന്നീലാ വഞ്ചിയോ, വണ്ടിയോ, ഞാ-
നെന്നെങ്കിലുവാതിലികൾ തന്നിച്ചിരിപ്പു!

—താ വോ ചിൻ.

പുതിയ ധാന്യം

തിരിയെ വിളിക്കാൻ തരപ്പെടാതെ
തെരുതെരെപ്പായുന്നു വത്സരങ്ങൾ!

അനുപമരമ്യമാമീയുഷസ്സി-
ലനഘപ്രശാന്തമീ നിശ്ചലതപം
മമ മെയിലിന്നിളംമൃദു ചേക്കും
ഹിമകാലവസ്രം ധരിച്ചശേഷം
തനിയെ സന്ദർശിക്കുമക്കിഴക്കൻ
തണുവണിക്കുന്നിൻചെരിവുകളിൽ
അലയുന്നതുണ്ടൊരു മൃദൽമഞ്ഞാ
മലയോരപ്പുഞ്ചോലയികലെങ്ങും.
ഒരു മാത്രമാത്രമതുല്യസിപ്പു
മായുന്നു പിന്നത്തെ മാത്രയിങ്കൽ
അണയുന്നു തെക്കുനിന്നാടിയാടി-
ത്തണുവറ്റാതാമൊരു മന്ദവാതം.

പുണരുകയാണതു മന്ദമന്ദം
പുതുധാന്യം പൂത്ത വയലുകളെ!

—താ വോ ചിന്ത.

മധുരചിത്രങ്ങളിൽ

കുടകമാസത്തിൽ തളിരിട്ടിമുടി
പൊക്കത്തിൽ വളരുന്നു പുൽക്കൊടികൾ
ഇലമുററിത്തളിർമുററിത്തരുനിരച്ചിപ്പുക-
ളികുന്നെൻ ചെറുവീട്ടിൻ ചുറ്റുപാടും
ഒരു കൊച്ചുകിളിപ്പോലുമതുമേവും സ്ഥാനത്തിൽ
മരുവുന്നീലതിമോദമാന്റിടാതെ.
അതുപോലിങ്ങിത ഞാനും പനയോലമേഞ്ഞൊ
സദനത്തെ സ്നേഹിപ്പു സാനമോദം. (രേൻ
ഉഴുകിക്കഴിഞ്ഞു ഞാൻ വിതയ്ക്കുകഴിച്ചു ഞാ-
നൊഴിവുണ്ടെന്നിജ്ജിനിയേറെനേരം—
ഇവിടെയിരുന്നോരോ പുസ്തകം വായിക്കാ-
നെന്നിയെന്നിജ്ജുവസരമുണ്ടധികം.
അവിടെയിടുങ്ങിയോരാനടവഴിയിലി-
ല്ലവഗാഹമാളുന്ന കുഴികളൊന്നും.
തിരിയെ മടങ്ങുന്നു പലപൊഴുതുമാവഴി
പരിചിലെൻ തോഴർതൻ വാഹനങ്ങൾ.

ഫിമപാതകാലത്തെ മുന്തിരിച്ചാറു ഞാ-
 നമിതോത്സവത്തിൽ പകർന്നാഴിപ്പൂ!
 മതിമോദത്തെടുത്തൊന്നെന്തോട്ടത്തിൽ വളരുന്ന
 'ലതയുസ'പ്പഴമേറൊപ്പിഴതെടുപ്പൂ!
 പരിചിൽപ്പുതുങ്ങിപ്പുതുങ്ങിക്കിഴക്കുനി-
 ന്നൊരുകൊച്ചുപൊടിമഴയാഗമിപ്പൂ.
 പരിചരണോത്സുകയാകുമതിനെയതിമധുരമാ-
 മൊരുകുളിർത്തെന്നലനുഗമിപ്പൂ.
 സദ്രസം 'ചൗരാജ'കഥതൻ തിരകളിൽ
 തത്തുണെൻ ചിന്തകളുലസമായി,
 മലകൾതൻ കടൽകൾതൻ മധുരചിത്രങ്ങളി-
 ലലകയാണലകയാണെൻമിഴികൾ!
 ഒരു വെറും നോട്ടത്തിൽ കാണു ഞാൻ നേരിട്ടു
 വിരവിലീ വിശ്വത്തെയാകമാനം.
 കരുന്നാളും ഭാഗ്യവാനല്ലേവം കുതുകങ്ങൾ
 പരിവൃത്തിയുൾത്താരിലേകിടത്തോർ!

പവ്വതാരോഹണവേളയിൽ

നീലവിണ്ണമ്മയെച്ചൊരാലുയന്നിതാ
ലാലസിക്കുന്നു 'കിഴക്കൻ കൊടുമുടി'
പാരം നിഗൂഢമായ് നിശ്ചലമായിതാ
പാറപ്പടർപ്പിനിടയ്ക്കൊരു ഗഹവരം!
നിമിതമല്ല, ശിലാശില ചാതുര്യം -
മമപ്രകാശകമല്ലയിക്കുന്ദരം.
നിഹതമാണിതെപ്പൊഴും പ്രകൃത്യംബ
തന്നിടും മേചകമേലമേലാപ്പിനാൽ!
കഷ്ടമെൻ ജീവിതത്തിനേൽ തുടച്ചയാ-
യാമില്ലാത്തുള്ള രൂപാന്തരങ്ങളെ
എത്തിച്ചിടുന്ന ദശകളേ, ചൊൽകെന്തു
വസ്തുക്കളാണയേ നിങ്ങളുതുകളേ?
എന്നും വസിപ്പേൻ വസന്തമേമന്തങ്ങൾ
പുമ്മാതെ വന്നുപോമിക്കുന്ദരത്തിൽ ഞാൻ!

— താദാ — യൂൺ.

കുപ്പലിൽ

പഴുതൊന്നുമില്ലാതൊരായിരമടിപൊങ്ങി-
പ്പരിലസിച്ച്ീടുന്ന പാറകളേ!
ഒരു കൊച്ചുതിരപോലുമിളകീടാത്തങ്ങനെ
മരുവുമസീമജലാശയമേ!
കലരാതെ കരിനിഴൽപ്പൊടിപോലുമെന്നെന്നും
വെളുവെളു മിന്നും മണൽപ്പാമേ!
മഴയത്തും വെയിലത്തുമൊരുമാറ്റമില്ലാത്ത
മരതകപ്പച്ചപ്പയിനുകളേ!
ഒരു തടവില്ലാതിരച്ചാത്തു തെരുതെരെ
തിരതല്ലിപ്പായുന്നോരുരവികളേ!
ശതവംശശതയുഗകാലമായ് തങ്ങൾതൻ
ശവമങ്ങൾ കാക്കുന്ന വിടവികളേ!
നിരുവിച്ചിരിക്കാതെ നിമിഷത്തിൽ നിങ്ങളി-
ന്നൊരുപാമ്പൊട്ടത്തിലെ വേദനയെ,
കഴുകിക്കളഞ്ഞെടുപ്പിച്ചിതൊരു പുത്തൻ
കവിതയെഴുതാൻ തൻതുലികയെ!

—പാൻ ഫാങ്ങ് ഷെൻഷ്.

൫൮

ഒരു വിലാപം

[ബി. സി 110 - നോട്ടപ്പിച്ച രാഷ്ട്രീയമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ വ്യസൺകാരുടെ രാജാവായ കൺമൊ എന്ന Nomad രാജാവിന്റെ ഭാര്യയാകുവാൻവേണ്ടി ഫ് സി-ച്യൂൺ എന്ന ഒരു ചൈനീസ് രാജകുമാരി അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവർ അവിടെയെത്തിപ്പോൾ തന്റെ ഭർത്താവായി വൃദ്ധനും ചാവാചിയുമായ ഒരാളെയാണ് അവിടെ കണ്ടത്. അയാൾ കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം, അവർ ഒന്നിച്ചിരുന്ന് ഒരു കോപ്പ വൈൻ കുടിച്ചപ്പോൾ മാത്രമേ അവളെ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. അവർക്കു തമ്മിൽ പൊതുവായി ഒരു ഭാഷ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് അന്യോന്യം സംഭാഷണം നടത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല.]

മന്നിലകന്നൊരിക്കോണിലെൻ ബന്ധുക്ക-
ളെന്നെപ്പരിണയംചെയ്തു നൽകി.
കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിചിത്രമായുള്ളൊരു
കാട്ടിലേയ്ക്കെന്നെപ്പറഞ്ഞയച്ചു.
ഓ, കഷ്ടം, 'വ്യസൺ'കാർ തൻ നൃപനായിട്ട-
മേകനായ് തീരുകൊടുത്തിതെന്നെ.

കേവലമിന്നൊരു കൂടാരം മാത്രമാ-
 ണാവസിയ്ക്കാനെന്നിഷ്ടുള്ള ഗേഹം.
 ചമച്ചുരുളിനാലാണിച്ചുരുളുകൾ
 നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതെൻ പുറുപാടം
 കയ്യും, കുടിക്കുവാനശപത്തിൻ ദൃഢമാ-
 ണയ്ക്കിക്കോ, ഹാ, വെറും പച്ചമാംസം.
 ജനദേശത്തെയോഞ്ഞപ്പൊഴുമീവിധ-
 മെന്നനം നോവുന്നിതെന്തുചെയ്യാം!
 മന്നനം നീറുന്നു!—ഹാ കയ്യും ഞാനൊരു
 മഞ്ഞക്കിളിയായി മാറിയെങ്കിൽ
 പക്ഷുപുടങ്ങുടിച്ചുടിച്ചെൻവീട്ടി-
 ലിക്ഷണമെത്താൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ!

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികൾ.

1. രചനൻ	1	8	0
2. ദേവഗീത	2	0	0
3. സ്തുതിക്കുന്ന അസ്ഥിമാടം	2	0	0
4. അപരാധികൾ	1	0	0
5. ദിവ്യഗീതം	1	8	0
6. ഭാണപ്പുക്കൾ	1	0	0
7. ബാഷ്പാഞ്ജലി	1	8	0
8. രക്തവൃഷ്ടങ്ങൾ	1	4	0
9. സങ്കല്പകാന്തി	1	4	0
10. ആകാശഗംഗ	1	0	0
11. കളിത്തോഴി	2	8	0
12. വസുല	0	8	0
13. ആരാധകൻ	0	8	0
14. മോഹിനി	0	8	0
15. ദേവത	0	8	0
16. തിലോത്തമ	0	8	0
17. കലാകേളി	0	12	0
18. ശ്രീതീലകം	1	0	0
19. ചുഡാമണി	1	0	0
20. കരടി	0	8	0
21. വിചാരാലോചന	0	8	0
22. അനശ്ചരഗാനം	0	8	0
23. യവനിക	1	8	0
24. ഫേമന്തചന്ദ്രിക	1	8	0
25. സാഹിത്യചിന്തകൾ	1	0	0
26. പ്രതികാരശ്ലോ	2	8	0
27. പെല്ലീസും മെലിസാണ്ടയും	1	8	0
28. മാനസാന്തരം	1	8	0
29. ദേവയാനി	0	8	0
30. നിർവൃതി	0	8	0
31. മൌനഗാനം	1	0	0
32. നവഭാവന (ശ്രീദേവി ചങ്ങമ്പുഴ)	0	8	0
33. കല്ലോലമാല	1	4	0
34. നിർമ്മാണമണ്ഡലം	0	12	0
35. അസ്ഥിയുടെ പൂക്കൾ	0	12	0
36. ഇടപ്പള്ളി രാഘവൻപിള്ളയുടെ എല്ലാ കൃതികളും കൂടി ഒരു വാല്യത്തിൽ	5	0	0

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

മഞ്ഞക്കിര

പ്രഭാതം

1769